

det har en meget væsentlig Betydning, at man vil have alle de 5 Medlemmer valgte paa et vist Naremaal. Der er intet, der er daarligere end det at vælge Embedsmænd med et vigtigt Hverv paa et vist Naremaal; ja, dette gælder jo ikke om alle dem, der skulle fungere i Kommissionen her; der er adskillige af dem, med Hensyn til hvilke det vel kan være gavnligt, at der sker en Afvæksling saaledes, som det ogsaa oprindeligt har været foreslaaet og er vedtaget her i Landstinget; men Formanden for en saadan Kommission bør paa ingen Maade ansættes paa et vist Naremaal; der tabes derved den Kontinuitet i Forretningerne, som er en væsentlig Betingelse for, at Kommissionens Virksomhed i det hele bliver saa god, som den bør være. Denne Kontinuitet opnaas ikke, naar man giver en Mand dette Hverv nærmest som et Bierhverv, idet han ligesom de andre Medlemmer ansættes til paa et vist Naremaal at foretage en vis Gerning. Formanden bør være en Embedsmand, hvis Hovedhverv og væsentlige Opgave er Ledelsen af disse Forretninger; og derfor forekommer det mig ganske nødvendigt, at man forandrer den Bestemmelse og faar indført, at Formanden skal være en af Staten udnævnt Embedsmand. Jeg skal gøre opmærksom paa, at endnu en Bestemmelse, der fandtes i Landstingets Affattelse, er gaaet ud af § 9, nemlig den, at der skulde afgives en edelig Forsikring af Medlemmerne af Kommissionen. Det har man i det andet Ting anset for overflødig, og der er jo heller ikke nogen Anledning til at komme tilbage dertil. — Endelig skal jeg gøre opmærksom paa med Hensyn til § 26, at man nu er gaaet den Vej, at man i det hele taget udelukker, at Sager, gaaende ud paa Straf for Overtrædelser af Patentretten, behandles som offentlige Politisaager. Oprindeligt var det foreslaaet, at disse Sager skulde behandles som offentlige Politisaager, idet man ansaa det for en Fordel for Patenthaverne. I Landstinget indførte man imidlertid en vis alternativ Ordning af dette Forhold, nemlig den, at man ved Siden af at have Ret til at kræve offentlig Behandling, kunde anlægge Sagen selv for derved at faa en Naadighed over Sagens Førelse. Nu er man kommet dertil i Folketinget, at Sagen skal være privat Politisaag, altsaa en saadan, hvor Regeren har Naadighed over Sagens Førelse. Jeg har for mit Vedkommende ikke noget derimod; jeg tror, at det passer godt med Patentlovens Karakter i det hele; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at man ganske vist ved helt at udelukke offentlig Politiretsbehandling affræer de

mindre hemblede fra at faa det offentlige til at undersøge og forskøge Sagen.

Lovforslaget er kommet saa sent til os, at der ikke kan være Tale om en meget dybtgaaende Undersøgelse af det, og jeg tror heller ikke, at det er nødvendigt efter den Behandling, Forslaget har faaet her i Tinget i Fjor. Jeg antager, at de Punkter, paa hvilke det maatte være ønskeligt at gøre Forandring, ville kunne ændres, uden at der nedsettes Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at vi fremme Sagen og søge at faa noget ud af den, eventuelt med saadanne Ændringer, som jeg har anthydet.

Judevrigsministeren (Singers Leb):

Jeg burde have gjort opmærksom paa, at i § 1 er Opfindelse af Fremgangsmaader ved Tilvirkning af Næringsmidler udelukket fra Udvalg til Patent. Det er ganske vist et væsentligt Punkt, om man vil forandre det, kan jo være et Spørgsmaal. — Jeg burde sikkert ogsaa have gjort opmærksom paa, at Bestemmelsen om skriftlig, edelig Forsikring er udgaaet i det andet Ting, og naar jeg ikke har gjort det, er det maaste, fordi jeg aldrig har syntes om denne Bestemmelse eller har kunnet forskaa dens Rette. — Jeg har for øvrigt kun en eneste Bemærkning at gøre, idet jeg vil gøre opmærksom paa, at Anvendelsen af patenterede Fremgangsmaader efter § 5 dog ikke maa ske i Erhvervsøjemed; derved bliver Retten rigtignok ganske overordentlig begrænset.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg antager ikke, at nogen vil begære Udvalgs Nedsettelse, og det blev jo ogsaa anthydet af den ærede foregaaende Taler, at det vilde være unødvendigt. Skulde der nedsettes Udvalg, vilde ogsaa Sagens Fremme være hindret. Det kan den vel være alligevel, men jeg ved, at den højsterede Minister nærer Haab om dog at kunne gennemføre den, og i Overensstemmelse dermed nævner jeg allerede nu, at 2den Behandling kommer paa Dagsordenen for næste Møde, paa Mandag, og man maa altsaa være meget hurtig, hvis Ændringsforslag skulle stilles. Smidlertid, det er jo kun eventuelt, at Sagen opføres, Fristen efter For-